

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7. Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 6.—
» Nemčijo . . . » 7-50
» ostalo inozemstvo . . » 9.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 16 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravništvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvu lista »Mir« v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Poštnehranični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 1. februarja 1918.

Št. 5

XXIV. letni občni zbor

„Kat. političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“.

Še na nobenem občnem zboru političnega društva od 1. 1906 sem ni bilo tako ogromne udeležbe kakor tokrat, čeravno so naši možje in mladeniči takorekoč do zadnjega pri vojaki. Na občni zbor so prišli naši, v političnih bojih preizkušeni veterani, da branijo pravice slovenskega naroda v času, ko drugi naši strankarji stojé na braniku pred zunanjim sovražnikom. Velika dvorana hotela Trabesinger je bila nabita, da so morali ljudje še zunaj ob vratih stati; lože so bile do zadnjega kotička polne, rečemo lahko, da je bilo na shodu do tisoč oseb. To je pač znak zrelosti naših ljudi; zavedajo se, v kako važnih časih živimo. Vtis glavnega zborja je bil veličasten; bil je sijajna manifestacija, mogočen klic slovenskega življa na Koroškem po svobodi in solncu, klic naroda po človeških pravicah, buren protest proti suženjstvu in zavijanju dejstev od strani nemške gospode.

G. msgr. Podgorc, ki je predsedoval občnemu zboru, je v navdušenih besedah pozdravil udeležence, ki so na zbor kar trumoma privreli od vseh strani Korotana, koder se glasi mila slovenska beseda in se bo zanaprej, dokaz, da bo zamrl tisti glas, ki pravi, da slovenska Koroška umira. Pozdravi z Dunaja došlega drž. poslanca dr. Lovra Pogačnika (viharno odobravanje) kot odposlanca Jugoslovanskega kluba (ponovno odobravanje), ki tako krepko zavrača pljuskajoče morje sovraštva. Pošilja pozdrave občnega zborja dr. Korošcu (viharno odobravanje), ki mu je hvaležnost slovenskega naroda zagotovljena. Nato predlega

udanostno brzojavko

na cesarja, ki se glasi:

Njega Veličanstvu cesarju Karlu I.
glavni stan.

Katoliško politično in gospodarsko društvo kot edina politična organizacija koroških Slovencev na svojem 24. letnem občnem zboru v smislu društvenega gesla „Vse za vero, dom, cesarja!“ obnavlja tudi ob tej priliki tradicionalno in v vojski preizkušeno udanost in zvestobo do Vašega Veličanstva in prejasne vladarske hiše. Oduševljeno pozdravljamo Vašega Veličanstva odločni nastop za skorajšnjo doseg toli zaželjenega miru in Vaše cesarsko zagotovilo, biti ljudomil vladar in vsem narodom dati enake pravice.

Msgr. Podgorc.

(Burno odobravanje.) Predsednik: To izjavo, prihajajočo iz globine slovenskega srca in ne samo iz ust, bi med Slovenci bilo odveč dajati šele na glasovanje. (Viharno odobravanje.)

Poročilo vodstva.

Društveni tajnik g. urednik Smodej poda nato poročilo vodstva in naslika politični položaj v deželi tako-le:

Gospodje zborovalci! Tri in pol leta poniževanja, obrekovanja in usode sužnje, ki morajo prisiljeno molčati, tri in pol leta zatiranja, preganjanja in ječ je minilo, odkar je moglo zadnjič naše koroško ljudstvo dvigniti mogočen svoj glas za svobodo, da se je slišalo do Dunaja in po celi državi. Spominjam na štiri tisoče mož in mladeničev na taboru v Šmihelu in na dva tisoč mož in mladeničev v Št. Jakobu v Rožu, ki so s trdim trkanjem budili zaspano dunajsko vladno iz nemško-nacionalne omotice. (Odobranje.) Zavedati smo se bili začeli, da naše vlade ne poslušajo klicev pravice lačnih in svobode žejnih, ampak vidijo in slišijo le tedaj, če se dvigne ljudstvo in pokaže svojo — moč. (Viharno odobravanje.)

Tedaj se je začela nekoliko majati nemško-nacionalna stavba, ki je zgrajena na zloglasnem koroškem šolskem sistemu, predsem pa na znani razdelitvi volilnih okrajev in gospodarskem privilegiju vladajoče stranke. Vsakdo ve, kakšno moč ima vsaka večina, ki s postavnim načinom vprega v svoj strankarski voz vsemu prebivalstvu v deželi namenjene deželne gospodarske vire, deželne gospodarske organizacije in naprave. Tedaj se je začela za Slovence na Koroškem doba — samoodločbe. (Burno odobravanje.) Narod je videl, da mu nemško-nacionalna gospoda in tuje uradništvo pridržuje kruh in svobodo; na domačih tleh smo bili tuji, dobri samo še za to, da smo s priznano slovensko marljivostjo in delavnostjo pomagali polniti deželne in državne blagajne, garantirati 18 milijonski dolg zavoženega celovškega mestnega gospodarstva, dobri samo za to, da so sinovi našega naroda za borno delavsko plačo služili v rudokopih in industrijah na lastni zemlji nemško-nacionalni gospodi sto in stotisoče, ki so se med vojno ob stradanju in gladovanju slovenskih delavcev nakupičili v milijonske vojne dobičke. (Viharno pritrjevanje.) Takega suženjskega stanja noben zdrav narod ne prenese. (Odobranje.) To so čutili naši nasprotniki in zato so tako hujskali na vojno. Toda tiste ljudi, ki smo jih videli ob začetku vojne korakati na čelu vojnim demonstracijam po Celovcu, vidimo deloma še danes, zdrave in močne, prihuljeno hoditi po mestu; sedé po pisarnah, ko so naši tisoči šli na bojišče braniti domovino, tiso tisoči, ki so jih prej razni zapečni patrijoti proglašali za veleizdajalce. (Burno pritrjevanje.) Premnogo naših najboljših mož in mladeničev pokrivalo gališka, romunska, srbska in goriška tla. Tem našim sobojevnikom naš hvaležen spomin! (Klici: Slava jim!) Premnog od teh je težko umiral v bridkem dvomu, ali ne bo njegovo slovensko junaštvo poplačano z nehvaležnostjo do slovenskega naroda. Za suženjstvo noben Slovenec na bojišču ni umiral (viharno odobravanje), za suženjstvo naši junaki niso stali povsod v prvih vrstah in zmagovali. Mi vsi, kar nas je še v domovini, smo dolžni, da izvršimo njihov testament in priborimo brez strahu pred boji in žrtvami narodu svobodo in lepšo bodočnost. (Pritrjevanje.)

Najiskrenejše pozdrave in najtoplejšo zahvalo pa pošiljamo vsem slovenskim bojevnikom, ki so zmogovito čuvali naše meje pred dednim italijanskim sovražnikom in jim prisegamo, da bomo v zahvalo varovali in čuvali domovino, dokler se ne povrnejo v njeno naročje. (Gromovito odobravanje.)

Vojska je našim narodnim nasprotnikom dobrodošla. Zatreli nas niso mogli v mirnem času in so upali, da bo to opravil vojni čas. Cesar ne bo podrla sovražna puška in granata, to naj uničijo — ječe. To je bil njihov račun!

Gonja po deželi.

Začela se je po celi deželi gonja zoper Slovence, predvsem zoper voditelje in duhovščino. Mislili so, da bodo imeli lahko delo z ljudstvom, ako obglavijo voditelje, čredo brez pastirjev. (Klici: Tako je!) Te genje se je udeležilo vse, kar čuti nemško-nacionalno, in nemško-nacionalna je pri nas tudi deželna vlada. (Pritrjevanje.) Po celi deželi so imeli nasprotniki nastavljenе denuncijante, razne magnate, ki uživajo nemško-nacionalne dobrote zato, da predstavljajo potem na nemškonecionalnih shodih „slovensko ljudstvo“. (Veselost.) Nahujskali so celo poštene Nemce, ki so verjeli bajke o slovenskih bombah, radiotelegramih, telefonih, signalih, peklenskih strojih, zalogah bencina, aeroplanih, denarnih pošiljativah, veleizdajniških zarotah, špijonažah in Bog ve kaj še vse; samo na podmorske čolne na Vrbskem jezeru so pozabili. (Bučna veselost.)

Zoper vse naše organizacije in zavode so postavili topove 42 kalibra. Zoper najnedolžnejše

reči je vodila vojaška oblast, ki je imela v Beljaku in Celovcu nemško-nacionalne mentorje, stroge preiskave. Do nagega so nas slekli, do kosti so nas obrali in pregledali od zunaj in znotraj; preiskoval je velikanski vojaški in civilni aparat, a uspeh: nič.

Sedaj so nastopili združeni nasprotniki v Beljaku in Celovcu, da bi pod račun, ki so ga delali štiri leta na naši koži, potegnili črto; uspeh: zopet nič. Ničesar, pa prav ničesar stvarnega niso mogli ne v Beljaku, ne v Celovcu povedati; le par starih lažljivih trditev, ki jih je oblast do kosti ogledala in preiskala, pa seve ničesar našla, so ponavljali. Laži, ki smo jih že stokrat zavrnil, pa jih stotič zopet prinašajo na dan, ker resničnih dejstev — nimajo. (Odobranje.) Pošten človek se sramuje slabega dejanja, posebnost naših nasprotnikov pa je, da sedaj stare denuncijacije še ponavljajo, in „Fr. Stimmen“ čisto neprikrito obžalujejo, da ni bilo več slovenskih žrtev preganjanja; vedó povedati, da je bilo še mnogo drugih preiskav namenjenih, da pa so bile po posredovanju kardinala Piffa poltlačene. Preiskovalna komisija bi si bila lahko prihranila preiskovanje, odkod denuncijacije; v roke bi vzela „Fr. St.“ in bi bila na jasnem. (Viharno pritrjevanje.)

Preiskave so le dognale, da smo bili lojalni do skrajnosti, vedno in povsod, in da smo se strogo držali političnega testamenta našega Andreja Einspielerja, gesla: „vse za vero, dom, cesarja“, kljub temu, da so nas vse naše vlade obsodile v smrt. Naš patriotizem je bil — heroičen!

Pangermani.

Drugače pa mislijo naši nasprotniki. V srcu so vseskozi — pangermani. Še lansko leto je na javnem shodu v Celovcu izjavil koroški diktator dr. Artur Lemisch: Die Deutschen Kärntens insbesondere haben ihren klar vorgezeichneten Weg weiter zu gehen im Interesse Alldeutschlands! (Koroški Nemci zlasti imajo nadaljevati svojo jasno začrtano pot v interesu Vsemnemčije!) Kje pa so bile tu oblasti? (Viharno odobravanje.) Kje je ostal patriočni čut g. deželnega predsednika? Na mehkem fotelju v družbi stalnega svetovalca Lemischa! Član nemškega Reichstaga, Fr. Naumann, pove v svoji knjigi „Mitteleuropa“: Hundertmal haben die vom Bismarckschen Reiche verlassenen Deutschen der Ostmark zu uns herübergerufen: kommt und helft uns! Ich weiß, daß ein Teil unserer Stammesbrüder in Österreich biß vor dem Kriege so standen, daß sie dann lieber Österreich verloren geben und von Deutschland aufgenommen werden wollen . . . Nemci v monarhiji so torej stegali roke v Nemčijo in klicali tja: Pridite in pomagajte! Raje bi bili pustili Avstrijo propasti in šli k Nemčiji. (Ogorčeni klici.) Vsi vemo, kako so Nemci med vojno zahtevali tako tesno vojaško, politično in gospodarsko zvezo z Nemčijo, da bi bili le še po imenu samostojna država. (Pritrjevanje.)

Dr. Albert Ritter, oficir c. in kr. armade, je v brošurah „Berlin—Bagdad“ in „Nordkap—Bagdad“ naravnost pozival, da se naj Avstrija odpove samostojnosti na ljubo Nemčiji in da je odvisno to od cesarja Franca Jožefa, ki da naj sprejme to žrtev, da tako poravna neko staro avstrijsko krivico. Vprašam: Gospodje generali in gospodje ministri, kje pa je tu ostal vaš patriotizem? (Viharno pritrjevanje.)

Krivda oblasti.

Konstatiram, da oblast nobenega krivca ni kaznovala in nam dosedaj nobenega zadoščanja ni dala, ne moralnega, ne materialnega. Vsaj eno bi bila morala takoj storiti, dati nam nazaj našega državnega poslanca. Saj so poslanci v odseku soglasno sklenili, da se Grafenauerju vrne mandat, ker se mu je po soglasnem mnenju zgodila krivica. (Dolgotrajno odobravanje, klici: živijo Grafenauer!)

To zadržanje vlade nam vsiljuje prepričanje, da centralna vlada hoče na vsak način vzdržati zloglasni koroški sistem in je to prepričanje potrčila z najnovejšo krivico, da je nastavila v Pliberku nemškega notarja in s tem kršila naše posestno stanje.

Poslala je na Koroško sicer dve preiskovalni komisiji; slišimo pa o postopanju nekaterih članov pritožbe.

Koliko vedó o nas na Dunaju.

Toda že dejstvo, da je prišla na Koroško komisija, da se centralna vlada enkrat od blizu prepriča, koliko resnice je na pritožbah koroških Slovencev, je vzbudilo v nemškonacionalnih krogih razburjenje. Kajpak, da se kdo drzne motiti gospode nacionalce! Seveda! Dosedaj ste o slovenskih razmerah na Koroškem dajali vladi informacije le dve osebi: Dobernig in deželni predsednik.

Od Schmieda Zabierova sem pa Koroška ni imela več samostojnega, od nemških nacionalcev neodvisnega deželnega predsednika. Kako so bili o nas informirani, spričuje dejstvo, da je celó grof Baderi, pri Nemcih tako osvoženi ministrski predsednik, svoj čas vpraško bivšega državnega poslanca Lamberta Einspielerja, ali je res, da so tudi na Koroškem Slovenci. (Bučen smeh.) Kakšne informacije prihajajo na Dunaj od deželne vlade danes, si lahko mislimo, ko je nj. ekselencija g. dež. predsednik prepričan, da na Koroškem ni nobene slovenske občine. (Klici: Ohó!) Kjerkoli je kak nemškutar, ki na nemških shodih, če gre zoper Slovence, nastopa kot Slovenec, je občina po njegovem mnenju jezihovno mešana. Za Slovence šteje torej očitno le narodno zavedne Slovence.

Fries-Skene je Slovence preganjal, njegov naslednik je pa Slovincem bolj tuj, kakor kateri njegov prednik. (Viharno pritrjevanje.)

Dobernigov recept.

Nasprotniki čutijo, da se bliža konec njihovi oligarhiji in so segli po starem Dobernigovem sredstvu. Pred vojno so iz cele Koroške sklicali na slovensko ozemlje v Sinčovas svoj prvi „Kärntnertag“, da bi dokazali, da je naše ljudstvo „deutschfreundlich“ in da Nemce poljubuje za batine, ki mu jih dajejo na gospodarskem, narodnem in političnem polju. Prišle so pa na shod naše množice in pokazale pravo svojo voljo. Sijajen odgovor je dalo naše ljudstvo nasprotnikom nato na taborih v Šmihelu in Št. Jakobu.

Nacionalci so sklenili sklicati zopet tak „Kärntnertag“. Toda to pot samo še — v Beljaku in Celovcu; vedó, da je ljudstvo sito njihove vojne hujskarije in da morejo računati na maso le od strani — uradništva (pritrjevanje), ki je oproščeno vojne službe. (Burno pritrjevanje.) Zato so se v Beljaku in Celovcu skrili za zaprte duri. (Veselost.)

Nasprotniki za podaljševanje vojske.

V Beljaku so brzojavno pozdravili Hindenburga z zadržanjem: „Wir Deutsche im Kärntnerlande besitzen die Nerven, um durchzuhalten.“ (Mi Nemci na Koroškem imamo živce, da vzdržimo.) Vsakdo ve, da je nemška generaliteta za nadaljevanje vojske in da pri mirovni pogajanjih v Brestu Litovskem igra vlogo, ki ljubiteljem miru ni všeč. Naši pangermani pa se v bratskem objemu s krščanskimi socialci še navdušujejo za zmagoviti mir, za „Siegfrieden“; tak mir pa bi mogli doseči morda šele po par letih nadaljnega vojskovanja, ko bi bilo gospodarstvo v državi popolnoma uničeno in bi vsi narodi Evrope stali na popolnem pogorišču, na splošnih razvalinah Evrope. (Pritrjevanje.) Če so ti ljudje tako navdušeni za vojskovanje, zakaj ne zamenjajo v strelskih jarkih naših kmetov, ki bi bili doma bolj potrebni, kakor marsikateri teh gospodov. (Burno odobranje.)

Že na Dunaju so izdali zavlačevalci in podaljševalci vojske letak, ki je naslovljen „An die Deutschen Österreichs“ in ki se zavzema za nemški mir z aneksijami, vojno odškodnino in navlado nemštva, torej za tak mir, ki bi sovraštvo narodov še bolj razpalil in v doglednem času priklical novo, maščevalno vojsko, še hujšo kakor je sedanja. (Pritrjevanje.) Zdi se, da se tega zavedajo, ker ne gradijo miru na sporazumu in spravi narodov, ampak izrecno pravijo v letaku, da mora biti mir Evrope tudi vbodoče oborožen. (Čujte!) Torej nova vojaška bremena po vojski, ko bo že drugih preveč. In ta letak sta podpisala tudi poslanca Dobernig in žihpoljski Lučovnik. (Klici: Škandal!)

V Beljaku je dr. Angerer odkritosrečno povedal, zakaj da Nemci zahtevajo izločitev Galicije: „Wir verlangen diese Ausscheidung, weil das neue Österreich mit der deutschen Amtssprache eine deutsche Mehrheit im Parlamente haben will.“ Z nemško večino v zbornici bi s Slovani delali, kar bi hoteli. Dobernig je pa v Celovcu vdaril na drugo struno, manj odkrito-

srčno, in je izjavil, da je dr. Korošec lagal, da hočejo koroški Nemci Slovence ponemčiti. Ravno narobe je res, je dejal Dobernig. (Burni smeh.) Dosedaj smo slišali Doberniga samo na Dunaju tajiti koroški zistem; očitno nemškonacionalni politiki na Koroškem vsled odločnega nastopa Čehov in Jugoslovancev in zmagujočega principa samoodločbe narodov (viharno odobranje) — primanjkuje sape. (Ponovno odobranje.)

Dobernigove besede in dejstva.

Gospodje, kličem za pričo vso našo tužno zgodovino, vse naše strašne boje za pravice na gospodarskem, narodnem in političnem polju; kličem za pričo naše žalostne boje za šole, ko so nacionalci in vlada uganjali pasivno resistenco (burno pritrjevanje); kličem za pričo kulturni škandal, ki ga ni v celi Evropi, da se naši ljudje po mnogih šolah niso naučili niti slovenske abecede, da pišejo mnogi vojaki, ki doma niti besedice nemški niso govorili, z bojišča svojcem na dom nemško, ker ne znajo v svojem materinem jeziku pisati, ali po slovensko z nemškimi črkami. Kličem za pričo vas, številne žrtve preganjanja, vas nevedne slovenske fante, ki hodite k naborom z nemškimi trakovi; kličem vas za pričo, vi slovenski šolarji, ki se v šolah učite prepevati Die Wacht am Rhein in Heil dir im Siegeskranz, ne znate pa slovenske cesarske pesmi! (Klici: ogorčenja in pritrjevanje.) Kličem za pričo vas, nedorasle slovenske otroke, ki ste bili v šoli kaznovani, ker ste govorili v prostem času v materinem jeziku, ki se učite s stenskih napisov laži „Ich bin ein deutscher Knabe, ich bin ein deutsches Mädchen“. In kaj porečete vi, gg. zborovalci, vi koroški Slovenci, je Dobernig govoril resnico? (Burni klici: Ga ni sram? Škandal!) Nacionalci trdijo vedno, da so koroški Slovenci z nacionalci zadovoljni in le par „kranjskih hujskačev“ dela nemir v deželi. (Vihar ogorčenja in klici: Sem naj bi prišli!) Vprašam vas, ste vi in vsi tisti tisoči, ki so manifestirali na naših taborih, koroški Slovenci, (viharno odobranje), ste danes vsi z aeroplanom prijadrali preko Karavank? (Burna veselost.) Vprašam, ali ni naše koroško ljudstvo samo izvolilo svoje voditelje? (Dolgotrajno odobranje.) Sploh pa zavračam enkrat za vselej te nemške laži s konstatiranjem: Koroški sistem nas ni mogel kulturno napraviti tako nezrele, da ne bi vedeli, da smo vsi Slovenci en narod, naj si bomo v tej ali oni deželi in želimo le, da bi nas naši rojaki iz drugih kronovin le še bolj podpirali, da nas rešijo nemškonacionalne „dobrote in varušta“. (Viharno odobranje.)

Nov nasprotnik.

Med vojsko smo dobili novega nasprotnika. Stranka, s katero nas je desetletja vezala krščanska misel, stranka s katero smo desetletja ramo ob ramo bojevali hude boje zoper korupcijo v deželi, nas je v najhujših dneh pustila na cedilu; zadnji čas je z razvitó zastavo krenila v tabor naših nasprotnikov in zavzela na shodu v Beljaku in Celovcu zoper nas strogo bojno pozicijo (ogorčenja), krščansko socialna stranka. Posl. Walcher nam je v Beljaku v družbi Wolfa, Angererja in protestantskega pastora grozil s krvavimi glavami (viharno ogorčenja), in glavni urednik nemškonacionalnega glasila v krščanski socialni stranki g. Paulitsch je na shodu v Celovcu Slovence denunciral (ponovno ogorčenja) in udarjal na radikalneje strune kakor Dobernig. Odkritosrečno obžalujemo to dejstvo (pritrjevanje); nemški socialni demokrati so v narodnem vprašanju dokazali nasproti nam več krščanske pravičnosti kakor krščanski socialci (klici: res jel), katerim njihove dozdevne višine nič ne zavidamo in jim častitamo, da so vendarle našli svojega voditelja dr. Angererja. (Burna veselost.)

Kdo pa bo v teh bojih odnesel krvave glave, bo pokazala šele bodočnost (burno pritrjevanje) in kdor je videl zadnje dni socialdemokratske mase demonstrirati, mu ne bo posebno težko uganiti. Mi bomo izvajali posledice, in kdor je in hoče biti naš strankar, bo držal disciplino. (Viharno odobranje.)

Bojni klic Nemcev vseh frakcij je združil v tesno zvezo Čehi (ploskanje) in Jugoslovane v močno falango; čas preganjanja je pa zedinil tudi ves slovenski narod in oživil Vseslovensko ljudsko stranko (odobranje), ki jo je hotel zavesti v večno spavanje dr. Šusteršič. Prvi strel zoper njegovo protinarodno stališče je v stranki počil od naše strani. (Viharno odobranje.) Strankarjev, ki z denuncijantstvom hočejo utrjevati vsled nenarodne politike omajano osebno pozicijo, ne potrebujemo v svojih vrstah. Šusteršič je zapustil Jugoslovanski klub; želimo mu srečno pot! (Odobranje in veselost.)

Za neodvisnost.

Kakšna je naša bilanca? Spoznali smo, da pod nemško upravo za nas ni ne gospodarske, ne narodne bodočnosti, ne kruha, ne svobodnega življenja. (Burno pritrjevanje.) Za sužnost nismo rojeni. (Viharno odobranje.) Naša rešitev je edinole v popolni neodvisnosti od Nemcev (viharno odobranje), v samoupravi. (Ponovno odobranje.) Tega pa nam ne garantira nobena narodna avtonomija, ampak edinole deklaracija Jugoslovanskega kluba z dne 30. V. 1917. (Dolgotrajno odobranje, ki se noče poleči. Klici: Živio deklaracija! Živeli poslanci!) Samostojnost, ki jo priznavajo Nemci Poljakom in jo v svoji najnovejši deklaraciji zahtevajo tudi za Nemce na Češkem, bo moral tudi vsak pravičen Nemec priznati za nas. (Odobranje.) Zato sem se v imenu stranke oficijelno izrekel za našo deklaracijo. (Viharno odobranje.)

Zavedajmo se, da je v nas samih moč, da dosežemo ta svoj ideal, neodvisno jugoslovansko državo za združene Jugoslovane pod slavim žezlom našega presvitlega cesarja. Naši nasprotniki ne bi bili volkovi, ako mi ne bi bili jag-njeta, oni ne bi bili levi, ako mi ne bi bili srne. Malodušnost je smrt, samozavest in delavna sila pa pomeni srečno bodočnost! (Burno odobranje.)

Govor dr. Pogačnika.

Po ovacijah, ki so mu jih priredili zborovalci, povzame dr. Pogačnik besedo: Zahvaljujem se za pristrčni pozdrav in ga vračam v imenu Slov. ljudske stranke na Kranjskem, katere podnačelnik sem. (Odobranje.) Verjemite mi, da nikdar ne bo več zborovanja političnega društva tukaj, da naša stranka ne bi bila zastopana. (Odobranje.) Pozdravljam v imenu vseh poslancev Jugoslovanskega kluba na Dunaju. (Viharno odobranje.) Načelnik bi se bil iz srca rad udeležil, pa ravno danes je grof Czernin določil, da bo v zunanjem odseku v delegacijah poročal o mirovni pogajanjih. (Klici: Živio dr. Korošec! Burne ovacije za dr. Korošca.)

V vaši sredi bi moral biti vaš edini koroški poslanec. (Klici: Živio Grafenauer!) Mi se dobro zavedamo, kako velikansko krivico so napravili koroškemu slovenstvu. Zaprli so ga, ker je rekel, da je na Ruskem več žita kakor pri nas. Danes pa vsi nemški nacionalci čivkajo: Potrpajte, ki umirate lakote, iz Rusije bo prišlo žito. (Bučna veselost.)

Krivica se je godila, pa po trpljenju v svetovni vojski vstajajo tisti, ki so trpeli, kakor da bi se grobovi odpirali in sužnji vstajali iz njih, in odlagajo verige. Ta duh veje sedaj po vsem svetu. Bal sem se, da so vas s preganjanjem čisto preplašili in se ne boste upali na shod, pa vidim, da sem vam s to sodbo delal krivico. Za vami pa stojijo še drugi tisoči ljudi; zato se zavedam pomena tega shoda.

Pravico, priti v državni zbor bomo poslancu Grafenauerju izvojevali. (Viharno odobranje.) Ako pa bi šla nemška krivica tako daleč, da ne bi prišel še v ta državni zbor, pa rečem: Skrivna roka že piše mene, tekla, fares. Mi se ne bojimo novih volitev. Mi edini s socialnimi demokrati smo zahtevali, da se naj takoj razpišejo volitve. Mi smo glasovali za podaljšanje mandatov za eno leto, drugi za dve leti, večina nas je pa preglasovala za dveipolletno podaljšanje. Mi se ne bojimo, da bi mandate izgubili, in če bi jih, bodo prišli še hujši za nami. (Odobranje.) Ne mislite pa, da ste brez zastopnika. V imenu kluba vas zagotavljam, da se vsakdo lahko obrne na vseh 30 poslancev. (Živahno odobranje.) Vzeli so nam enega poslanca, dali pa 30 poslancev. (Viharno odobranje.)

V vojski nismo branili domovine samo Slovenci vseh dežel, ampak tudi Hrvati in Srbi iz Hrvatske, Bosne, Hercegovine, Istre, Dalmacije in Ogrske. Z njihovimi polki smo se na bojišču združeni borili proti zunanemu sovražniku, z njimi hočemo biti združeni do konca dni. Vsi naši poslanci na Dunaju, Slovenci, Hrvati in Srbi, smo prišli v državni zbor z zavestjo, da so nas hoteli uničiti, ker smo enega rodu. Samo v Bosni so okrog 30.000 ljudi pomorili. Zato smo kakor en mož rekli: Mi pozabimo na to, da smo klerikalci, da smo liberalci, da v Bosni Srbi niso naše vere, ampak edino to vemo, da smo en rod, da vsi hočemo biti svobodni in združeni. Zavedali smo se, da živimo v zgodovinskem trenutku, da se bo čez 20, 50, 100 let povpraševalo: Tvoj oče je bil zastopnik slovenskega naroda v zgodovinskem trenutku. Je zamudil vzeti narodu suženjske verige? Zavedali smo se, da so zgodovino delali ljudje, ki so v dotičnem zgodovinskem času živeli. Podali smo izjavo: Deklaracijo z dne 30. maja 1917. (Viharno odobranje.)

Govornik razloži deklaracijo in razloži, da zahteva deklaracija: 1. da moramo biti združeni

na temelju narodnega načela; 2. na temelju hrvatskega državnega prava; 3. pod žezlom habsburške dinastije. Opiše, kako so že v preteklosti Jugoslavlani stremeli za združenjem. Na ta govornikova izvajanja se še povrnemo.

Naš patriotizem.

Nam ni treba šele dokazati, pravi govornik, kako zvesti smo bili Slovenci vladarski hiši. Tisoči grobov pričajo. Kdo je odvrnil ruski naval, kdo deset italijanskih naskokov? Predvsem so bili Hrvati in Slovenci. (Viharno odobravanje.) Stoji, da v naših vrstah ni bilo izdajalca, in s ponosom rečem, da četudi imam številno družino, sem prostovoljno šel na bojišče in se pol leta s slovenskimi fanti bojeval zoper Italijana na 2000 metrov visoki gori. Mi ne pustimo nemškemu govornikom po shodih govoriti o fronti, ki je niso videli. (Pritrjevanje.) Prepovedujemo si, da bi Wolf, Amgerer in drugi nas učili patriotizma. (Viharno odobravanje.) Nihče od nas ni klical: Proč od Avstrije! — pač pa politični prijatelji Angererja in Doberniga. Pač pa naglašam: Da bo vladarska hiša močna le, ako se bo upirala na zveste Jugoslavlane. Ne samo v našem interesu je, ampak tudi v interesu habsburške dinastije. (Pritrjevanje.) Če pravijo, da je naša reč veleizdajalska, je bil rajni Franc Ferdinand tudi veleizdajalec, ko je izjavil da hoče nasproti Nemcem in Ogrom izvesti trializem? Knez Windischgraetz je rekel, da se naj da Jugoslovanom trializem; je bil tudi on veleizdajalec? Zdi se mi, da se taki „veleizdajalci“ med najbolj patriotičnimi in pametnimi Nemci množé in bodo rekli: Rešitev Avstrije je tam, kjer so Jugoslavlani. (Viharno odobravanje.)

Bodočnost Avstrije na jugu.

Kje ima Avstrija iskati bodočnost? Nima kolonij, kamor bi prodajala svoje stroje in druge izdelke. Bodočnost Avstrije je na Balkanu; seveda ne tako, da bi Jugoslavlane napravili hlapce, ampak tako, da si dobimo tam kredit in zaupanje; potem si bodo naši Nemci in Madjari napravili tam lahko milijone. Z nesrečno zunanjo politiko pred vojsko je izgubila država zaupanje in kredit, in nešteto tovarn je morala zapreti. Kredita pa država doli nikdar ne bo dobila po Nemcih, ampak samo po nas, ako bodo Balkanci videli, da smo svobodni, srečni, in potem bodo rekli: Pod to streho bi se nam tudi dobro godilo. (Pritrjevanje.)

V zbornici.

Govornik opisuje delovanje Jugoslovanskega kluba v zbornici. Prvi uspeh je dosegel, da je vrgel ministrskega predsednika, ki je Nemcem obljubil nemški državni jezik. (Živio-klici in ploskanje.) S Čehi in Ukrajinci — velikokrat se nam pridružijo tudi Poljaki — predstavljamo moč. Vabili so nas v vladni krog in ponujali Slovencem dva resortna ministra. To je bila vabljava obljuba, pa mi smo soglasno rekli: Odklanjamo to vabljivo ponudbo, ako ne priznate jugoslovanske deklaracije. (Viharno odobravanje.) Vemo, da se ministrski sedež na Dunaju še ne ogreje, ko pride že drugi na tisti sedež. Obljube za 14 dni nas ne bodo več vodile; sedaj hočemo politiko, ne za 14 dni, ampak politiko za Jugoslavlane, dokler bo Avstrija obstala. Pušeljcev ne potrebujemo, ampak trdne podlage za naš obstoj. Priznajte deklaracijo, pa bomo svojo opozicionalno politiko opustili.

Naše versko in državno poslanstvo.

Rekli bodo: Edinstvo tudi s pravoslavni Srbi bo na škodo veri; ravno krščanski socialci to trdijo. Odgovarjam: Saj so že itak tu v naši državi, naši državljani so. Če je od katere strani nevarnost za katoliško vero, je od krščanskih socialcev, ako ne priznajo za nas pravičnih zahtev, kakor jih priznava ves svet in jih oni priznavajo sicer, pa le za Irce, Fince in druge, ki niso pod njihovo oblastjo. Sv. oče je rekel, da te pravice gredo vsem narodom, tudi nam Jugoslovanom, ne samo po božji, ampak tudi po naravnih postavi. Ni nevarnosti za katoliško vero, ampak katoliška vera bo dobila samo priložnost, da bo mogla uspešno opravljati svoje misijonsko delo. Naš papež je v Rimu, pravoslavni so pa imeli za papeža ruskega carja. Tega pa ni več. V Rimu je in bo pravi papež, ki res hoče mir, kakor ga potrebuje svet. Ruski papež je začel vojsko, katoliški papež je pa z mirovno akcijo dobil kredit po celem svetu, tudi pri pravoslavni. Nočem biti prerok, ali mislim, da je za katoliško cerkev med Slovani nastopila nova doba. Slovenci kot veren katoliški narod imamo prvo misijo (misijon), da poneseimo kredit in veljavo naše cesarske hiše na Balkan, in misijo, da poneseimo katoliško vero med Jugoslavlane na Balkanu, da bo po sv. pismu en hlev in en pastir. Katoliška cerkev potrebuje zgolj svobode in našla bo pot, da bo izruvala plevel zmote. (Odobravanje.)

Trst in morje.

Nemci pravijo, da so zanje v nevarnosti gospodarski pogoji, da ne bodo mogli rabiti pota do Jadranskega morja in po Donavi. Vprašam vas, koroški Slovenci: Ali vas ne uči zgodovina, kako dobri in mehki ste bili do Nemcev? Oni so prišli le vsled naše dobrote in pravicoljubnosti do tega, kar so v naših deželah. (Pritrjevanje.) Kdor bo prišel k nam kot enakovreden, bo naš gost; gostoljubje je slovanska čednost. Kako so bili vojaki presenečeni, ko jih je naše ljudstvo tako gostoljubno sprejelo. Nemce na svojih tleh sprejmemo kot goste in prijatelje, ne sprejmemo jih pa kot svoje tlčitelje. (Odobravanje.) Govornik zavrača hujskanja nasprotnikov. Naše žrtve so ohranile Avstrijo in Nemčijo. Za te žrtve zahtevamo ravnokotno svobodo, kakor jo imajo Nemci. Če to zahtevamo, ne hujskamo, ampak hujskači so, ki nam to pravico odrekajo. (Viharno odobravanje.)

V obrambo duhovščine.

Vemo iz naše zgodovine, da je bil vedno slovenski duhovnik tisti, ki je branil narod pred vsemi goljuhi, oderuhi in verskimi ter drugimi sovražniki. (Viharno odobravanje.) Kje bi bil naš narod na Koroškem, ako ne bi imeli slovenskih duhovnikov? (Viharno odobravanje.) Roke proč od naših poštenih, katoliških duhovnikov. (Gromovito odobravanje.) Ti nastopajo za mir, kakor ga je sveti oče proglasil, pokazali so, da so sinovi slovenskega naroda in verni služabniki Jezusa Kristusa. Najgrše, kar so nemški krščanski socialci napravili, je, da so uprizorili gonjo proti knezu in škofu dr. Jegliču (demonstrativne, dolgotrajne ovacije za dr. Jegliča) samo zato, ker se je zavzel za jugoslovansko deklaracijo. Poznam dušo slovenskega kmeta na Kranjskem. Naj le poizkusijo dvigniti mezinca proti škofu, in videli bodo, kaj bo.

Vlada in preganjanje.

Včeraj zvečer je bil na Dunaju zgodovinski dan, ko je dr. Benkovič našteval krivice. Minister Toggenburg je izjavil, da je prišlo iz juga države toliko pritožb zavoljo krivičnega postopanja, da uradniki niso mogli vsega pregledati; zato so poslali komisijo, ki je preiskala te pritožbe. Rezultat še ni znan, ampak že danes lahko pove, da se je neštetim ljudem godila težka krivica! Izjavil sem: Tri in pol leta je bilo treba trpljenja in so se odpirali grobovi, da se je država z mislijo sprijaznila, da so se nam godile težke krivice. Prva stvar je, da se nam da zadoščenje in bodo vsi tisti, ki so nam krivice prizadajali, kaznovani; prej ne odnehamo. (Viharno odobravanje.) Povedal sem, da so odgovorni denuncijanti, pa tudi uradništvo in ob sodil tisto takozvano „deutschbürgerlich“ časopisje, ne nazadnje „Reichspost“. Minister je rekel, da uradnikov ne zadene nobena krivica. Rekel sem: Če niso dejanske krivde napravili, so vsaj zanemarili svoje dolžnosti in so torej kazni vredni. Ako pa tega nočete priznati, potem je ves narod prepričan, da je vse to uradništvo impotentno (nezmožno) zastopati Avstrijo in cesarja v naših deželah. (Viharno odobravanje.)

Rečem vam: Ne bojte se! Zavedajmo se, da se borimo obenem tudi za svobodo in moč Avstrije in našega vladarja. (Dolgotrajno, viharno odobravanje.)

Resolucije.

1. Na 24. občnem zboru „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ iz vseh delov dežele zbrani koroški Slovenci se slovesno in z navdušenjem pridružujemo deklaraciji Jugoslovanskega kluba z dne 30. 5. 1917 za samostojno Jugoslovansko državo pod habsburškim žezlom.

2. 24. občni zbor „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ z gnjevom in ogorčenjem protestira zoper sistematično preganjanje Slovencev in zatiranje vsega slovenskega med vojsko in z užaljenim državljanskim ponosom očitamo vladi, da ni ščitila najprvotnejših državljanskih pravic nedolžnih slovenskih mučnikov; protestiramo zoper tako sestavo preiskovalnih komisij, ki ne jamči za objektivno postopanje, in zoper način, kako so nekateri člani teh komisij dejansko postopali. Konstatiramo, da do danes poklicani faktorji niso niti z mezincem zgenili, da bi popravili storjene krivice, vsled česar se nam vsiljuje prepričanje, da centralna vlada in njeni organi hočejo krivice kriti in nevzdržni sistem koroškega vilajeta na vsak način vzdržati.

3. Pozdravljamo Jugoslovanski klub, izražamo klubu popolno zaupanje, obsojamo vsak poizkus razdora med Jugoslavlani ter zato najostreje obsojamo izstop poslancev dr. Šušteršiča in Jakliča iz Jugoslovanskega kluba.

4. Koroški Slovenci izražamo svojemu državnemu in deželnemu poslancu gospodu Francu Grafenauerju prej ko slej in sedaj še bolj kakor prej svoje najpopolnejše in brezpogojno zaupanje in trdno pričakujemo, da se mu da v najkrajšem času možnost za izvrševanje svojih poslanskih mandatov.

5. Občni zbor navdušeno pozdravlja odločno mirovno akcijo, ki jo je započel poglavar katoliške cerkve, najmogočnejše verske organizacije celega sveta, sveti Oče Benedikt XV. v svoji noti z dne 18. avgusta 1917, naslovljeni državnim oblastnikom vojskujočih se narodov. Ta mirovna nota je našla elementarni odmev v srcu vseh narodov in tudi v srcih koroških Slovencev, kajti ljudska duša koprni po miru. Pozdravljamo pa to mirovno akcijo posebno še za to, ker je Sveti oče kot prva moralna sila na svetu pogumno in jasno začrtal edino pot, ki vodi do svetovnega miru in do miru med narodi v Avstriji. Papeževa načela so: 1) namesto surove sile naj stopi pravica, kajti narodi se ne dajo uničiti s silo. 2) Stremljenjem narodov naj se zadosti po pravici in možnosti. 3) Prepire narodov naj izravnava razsodišča, ne pa oborožena sila. 4) potemtakem naj se države razorožijo in naj se odpovedo militarizmu. 5) s tem bi si narodi prihranili ogromne stroške, ki jih sicer požira militarizem, in popravili bodo lahko nastale škode.

Te zdrave demokratične ideje so zmožne započeti novo dobo človeštva ter ustaviti neplodni duh sovražstva med narodi.

6. Občni zbor konstatira, da se nemško-nacionalnih političnih prireditelj udeležujejo samo narodni odpadniki, taki, ki se pri ljudskem štetju vpisujejo za Nemce, dosledno tudi pri vseh političnih volitvah z Nemci volijo in pri nemških družtvih sodelujejo. Protestiramo, da Nemci te mrtve ude slovenskega naroda vlačijo na političen oder kot zastopnike koroških Slovencev, da bi na tak nepošten način javno mnenje zbegali in v nepoučeni javnosti obudili misel, kakor da je sploh kak zaveden koroški Slovenec ali pa celo — kar v najnovejšem času lažejo — pretežna njih večina na nemški strani.

7. Z globokim ogorčenjem konstatiramo, da je sedanja vlada po smrti slovenskega notarja v Pliberku ugrabila to naše posestno stanje in kljub protestu naših poslancev imenovala za notarja v Pliberku Nemca ter tako pokazala, kako si predstavlja samoodločbo avstrijskih Slovanov ustavnim potom. Zato prosimo Jugoslovanski klub, da proti sedanji vladi nadaljuje najstrožjo opozicijo.

8. Občni zbor radostno pozdravlja aktualni sklep vrlega našega Jugoslovanskega kluba, ustanovitve nemški list na Dunaju, ki bo zastopal naše pravice in interese. Nemško časopisje, začeti od „Neue Freie Presse“ do „Kärntner Tagblatt“ je izgubilo napram Slovanom docela duševno ravnovesje in hujska dan za dnem z novimi lažmi in klevetami ter obrekovanji proti vsem slovanskim avstrijskim narodom. Nemškopisan list, ki naj poudči javnost, je zato krvavo potreben.

9. Občni zbor političnega društva, zavedajoč se brezprimerne važnosti, ki jo predstavlja danes duševna bramba, namreč časniki, zahteva, da se naše edino glasilo „Mir“ preosnuje in poveča v meri, ki bo odgovarjala zahtevam sedanjega velepomembnega trenutka. Koroški Slovenci bodo v teh odločilnih trenutkih z veseljem doprinesli žrtev zvišanja naročnine, zavedajoč se, da s tem zadoščajo zahtevam časa, ki tirja apodiktično od njih močnejše opremljen list. Nadalje pozivlja današnji zbor vse zaupne može, da razvijajo širom naše dežele temeljito nadrobno in intenzivno agitacijo za razširjenje našega edinega glasila med vsemi ljudskimi plastmi. Geslo naj bo: „Nobena slovanska hiša naj ne bo brez „Mira“!

Resolucije so bile vse soglasno sprejete, z velikanskim navdušenjem zlasti resolucija za deklaracijo.

Pri volitvi predsednika in odbora so bili vsi stari odborniki izvoljeni, le razen štirih, predsednika in treh odbornikov so bili izvoljeni drugi, ker se prejšnji nahajajo v vojaški službi. Z velikanskim navdušenjem je bil soglasno za predsednika izvoljen posl. Grafenauer, v odbor pa gg. L. Borovnik, dr. L. Ehrlich in Jožef Paul.

Občnemu zboru je došlo več pisem in brzojavov iz oddaljenih krajev, v katerih se somišljeniki pridružujejo sklepom občnega zbora in izražajo za deklaracijo. Posl. Grafenauer, vsled bolehnosti zadržan, je poslal pismo, ki je izzvalo pri udeležencih prisrčno ovacijo poslancu. Pismo priobčimo prihodnjič.

Ker se je ljudem že mudilo na vlak, je predsednik 4. točko dnevnega reda „gospodarska politika med vojsko“ umaknil z dnevnega reda, na kar je z navduševalnim nagovorom zaključil sijajno uspeli občni zbor, ki je pokazal mišljenje in razpoloženje koroških Slovencev: Za svobodo in mir!

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.
Rezervni zaklad: K 1.500.000.
Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.
Centrala v Ljubljani.
Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

Zahvala.

Povodom smrti našega ljubega sina, oziroma brata

Tomaža Resman

ki se je v petnajstem letu svoje starosti po groznem trpljenju preselil v boljšo domovino, izrekamo slavnemu vodstvu Narodne šole s šolarji vred, istotako domačemu gosp. župniku za pogrebna opravila in sploh vsem sorodnikom in znancem, darovateljem vencev in udeležencem pogreba našo najtoplejšo zahvalo.

Na Reki v Rožu, 23. prosinca 1918.

Rodbina Resman.

Postni pastirski list

prevzvišenega gospoda knezoškofa krškega s postnim redom za Krško škofija za l. 1918 se dobi v
tiskarni Družbe sv. Mohorja.
Cena 20 vinarjev.

Raznovrstne domače mline, tehtnice, štedilne in tudi krušne peči, parilnike, motorje ter vse kmetijske stroje priporoča

Josip Božič, pošta Grafenstein.
Izvrstni, malo rabljeni bencinmotor na 6 PS je tudi za oddati.

Vabilo

na

redni občni zbor

Posojilnice Marija na Zili

registrirane zadruga z neomejeno zavezo ki se bo vršil

v nedeljo, dne 10. februarja 1918 ob 3. uri popoldne v župnišču.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Odobritev računskega zaključka za l. 1917.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih članov.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Proda se

velika enonadstropna hiša v Velikovecu pripravna za vsako obrt. Iz nje je krasen razgled na Dravsko dolino in Karavanke, ima stekleno verando, velik vrt s sadjem in sočivjem, vpeljano električno razsvetlavo in telefon, hlev itd. Naslov pove upravništvo lista „Mir“ št. 4.

Pridobivajte „Miru“ novih naročnikov!

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

3. izredna državna loterija

za namene vojne oskrbe.

Ta denarna loterija ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša

200.000 kron.

Žrebanje se vrši javno na Dunaju 21. februarja 1918.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri c. kr. glavnem ravnateljstvu državnih loterij na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 5 (oddelek za dobrodelne loterije), v skupinah ali posamezno, tudi pisмено ob priloženem znesku. Dalje se dobivajo pri c. kr. loterijskih uradih, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštah in železniških uradih, v menjalnicah itd.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva državnih loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Čebele.

Kupim vsako število in vsako mero (tudi na remce) živih panjev. Pridem na dom. Kupim tudi vosek in strd. Pisma s ceno in naslovom ter označbo čebele na upravništvo „Mira“ št. 5.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

500 kron

Vam plačam, če moj pokončevavec korenin „Ela-Balsam“ ne odstrani Vaših kurjih ošes, bradavic in trde kože v treh dneh brez bolečin. Cena lončka z zajamčujočim pismom K 275, 3 lončki K 550, 6 lončkov K 850. — Na stotine zahvalnih in priznanih pism. — Kemény, Kaschau (Kassa) 1, poštini predal 12/597 (Ogrsko).

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštno vred K 270.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštno vred K 245. — Povzete 55 h več. — Naslov za naročila:

Jan. Grollich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Do K 5000.— brez zdravniške preiskave.

C. kr. avstr. sklad za vojaške vdove in sirote

Zavarovalni oddelek.

Deželna poslovalnica Celovec

Paulitschgasse 15.

Vojno zavarovanje tudi za vojake na bojišču brezplačno.

Vojnoposojilno zavarovanje

z enkratnim vnaprej-vplačanjem vseh premij.

Za 1000 K 7. drž. posojila se mora kot enkratno vplačilo vseh premij vnaprej vplačati:

za zavarovalno dobo	za zavarovalno dobo
10 let . . . . . K 640:45	15 let . . . . . K 540:82
12 let . . . . . „ 603:25	20 let . . . . . „ 476:74

Po tem času dobi podpisovalec K 1000.— vojnega posojila. Če umrje prej, se zaostalim izplača K 1000.— vojnega posojila in razen tega v gotovini neporabljene premije, torej pri 15 letnem zavarovanju na pr.

razen K 1000.— državnega posojila v gotovini
v 1. letu . . . . . K 505:76 v 3. letu . . . . . K 452.— v 5. letu . . . . . K 393.—

Važno!

Enkratna premija se pri zavarovanjih do K 5000.— plača lahko z vojnoposojilnimi kosi VII. in vseh prejšnjih emisij po kurzni izdaji. Vsak posestnik vojnega posojila more torej brez gotovine in brez kurzne izgube svojo vojnoposojilno posest podvojiti in zagotovi vrhtega za slučaj smrti svoji družini precejšnjo svoto v gotovini. Zavarovanje se sklene na podlagi dogovorov s c. kr. avstrijskim skladom za vojaške vdove in sirote po c. kr. priv. zavarovalni družbi za življenje „Avstrijski Feniks“ na Dunaju.

Pojasnila daje in zavarovanja sprejema tudi še sedaj zavarovalni oddelek

Najeonejša premija.

c. kr. avstr. sklada za vojaške vdove in sirote
deželna poslovalnica v Celovcu,
Paulitschgasse 15.

Vse odvišne obresti za zavarovane.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva ulica št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva ulica št. 7.